

BŮH HO NAZVAL
POLOVIČNÍM
KOKOTEM

MARTIN
ZAVŘEL

Martin Zavřel

BŮH HO NAZVAL
POLOVIČNÍM
KOKOTEM

BŮH HO NAZVAL POLOVIČNÍM KOKOTEM

Jednoho dne umřel Pepěk. Pepkovo tělo leželo na operačním stole a jeho duch z výšky sledoval zoufalé doktory. Pepěk absolutně nepobral, že je mrtvý. Zprvu tomu nemohl uvěřit.

Bylo mu i tak fajn a cítil se dobře, ale nedalo mu to a zkusil se do těla tak nějak navrátit.

První si do něho lehal, ale necítil nic, než jen průchod hmotou a žádné ukotvení duše k tělu.

Pak zkoušel volat, řvát a šťouchat do doktorů. Nic.

Nakonec zkusil erekci na dálku, kdy s maximálním soustředěním sledoval sestřino poprsí.

V tom se ozval hlas z dálky.

B: „Ježíšmarjá, ten lulin se ti nepostaví!“

Pepěk se lekl a než se stihl otočit za neznámým hlasem, byl tažen obrovskou rychlostí světelným tunelem až někam na konec. Za ním stála světelná bytost u nebeské brány.

B: „Ahoj, já jsem Bůh. Dáš si pivo?“

Mám tu boží pivo, tak kdybys chtěl, tak bychom si někde mohli sednout a pokecat o životě a smrti. Protože tohle všechny furt zajímá.“

Pepěk byl v šoku. Potkat Boha, to byl prostě masakr.

Do této doby mělo Pepkovo pojetí víry trochu jiný nádech.

Měl víru v to, že mu 15tého každý měsíc dojde výplata.

Měl víru v to, že jednou přestane kouřit.

Měl víru v to, že si v pátek večer zaprcá na bigbítu.

Ale Bůh? To je jiná liga.

P: „Wow, TOHLE je prostě mazec! Bože, ahoj! Vypadá to tady v poho!“

Bůh se usmál a začal:

B: „Ok, nech mě vysvětlit ti pár věcí, jak to tu chodí. Můžeš si tu dělat, co chceš.

Můžeš například chlastat, hulit, žrát co chceš, jebat co chceš a klidně brát heroin a být pořád svěží, šťastný a spokojený. Bez následků.“

Pepek vytřeštil své jemnohmotné oči.

P: „Bože, ty mluvíš tak nebožsky! Až skoro hulvátsky!“

B: „Nikdo tu nikoho nesoudí. Navíc..., nastavil jsem se tak, abys mě dobře přijal. Snížil jsem si kvůli tobě vibrace.

Když bych mluvil příliš sofistikovaně, tak bys mě bral s rezervou a plně nevěřil mým slovům a tomu, že jsem Bůh.

Jsem nastaven na tvůj intelekt s koeficientem 1,51. Což je střední intelekt. Tomuto intelektu nevadí sprostá slova, ba právě naopak. Bere je s vděčností a humorem.

Na každého člověka se zkrátka nastavím.

Když mluvím s kokotem, nastavím se na kokota s vesmírným věděním.

Když mluvím s polovičním kokotem, tak se taky nastavím na polovičního kokota s vesmírným věděním.

No a ty jsi, stejně jako prakticky polovina světa, takový poloviční kokot. Bez urážky.

Rozuměj tomu, že když bych byl příliš inteligentní na každého kokota, co sem dojde, tak by má slova nikdo nepochopil. Inteligent si nerozumí s kokotem a kokot si nerozumí s inteligentem.“

P: „Ok.“

B: „Za druhé: Mám pro tebe nevyčerpatelné množství piva zdarma. Toalety jsou támhle.“ Ukázal nebeským prstem.

B: „Za třetí: Můžeš se mě ptát, na co chceš.“

Pepěk se ušklíbl:

P: „Opravdu, na cokoliv chci?“

B: „Ano.“

P: „Ok.“

...

P: „Chci přesně vědět, kolik jsem vypil za život piv.“

B: „29432 püllitrů. Z čehož bylo 17528 piv nevalné kvality, 2461 piv z domácích minipivovarů a ten zbytek byl střední jakosti. Do výsledků jsem zařadil všechny výrobky s označením pivo. I ty, u nichž je označení pivo velmi sporné.“

P: „Wow! To je úžasné! Ještě by mě zajímalo, kolikrát jsem v posilovně vypadal drsně?“

B: „Třikrát. Ale jen proto, že sis vzal metalové tričko.“

P: „Sakra.“

...

P: „Kolik jsem měl žen?“

Bůh se zasmál.

B: „Proč se na to ptáš, však to víš ne?“

P: „Já už ani nevím.“

B: „Ale víš, počítáš si to, celkem 6.“

P: „Cože, to je nějaká blbost, ne?“

B: „Tak počítej se mnou: Spolužačka Kristýna a tvůj první šestivteřinový vstup do světa soulože.“

P: „Ok. Dál.“

B: „Druhá byla paní Marcela z Jednoty z oddělení lahůdek. Kde jsi omylem v kopulačním okamžiku zčásti zasáhl vlašský salát.“

P: „Cože?“

B: „Ano, ano.“

P: „No to je hnus.“

B: „No to je, hochu, to je. Třetí byla Jana. Byla tak namol, že by se spíše dalo mluvit o znásilnění.“

P: „No já myslím, že se jí to i tak líbilo.“

B: „Čtvrtá byla Petra na vodáku. Bohužel do stanu zrovna vešel její přítel a rozbil ti hubu.“

P: „Jo, no. Škoda, že jsem se nemohl krýt, zakrýval jsem si totiž penis.“

B: „Pátá byla Renata. Nejškaredější ženská ze Zlína v její věkové kategorii 48 let.“

P: „Krása je relativní.“

B: „Smrděla potem, který přelil starý pot, který předtím přelil další starý pot. Nemluvě o jejím dechu a morbidních tukových zásobách.“

P: „Bože, ty bys měl přeci všechno hodnotit jako krásné a dokonalé. Jakou jsi ji uplácal, taková je.“

B: „No, jak se to vezme. O stvoření člověka ti povím pak.

Víš... ona byla spíš plná hoven než morbidně tlustá. Měla časté problémy se zácpou. Kdyby si dávala pravidelný klystýr

s heřmánkovou vodou, jak viděla na youtubu, tak by byla chudší o 45,80 Kg, což by se nedalo nazvat, že je morbidně tlustá, ale pouze tlustá.“

P: „Ok...“

B: „A šestá byla Alice. Tvá dlouholetá přítelkyně, které jsi za dlouhých 6 let nezpůsobil ani jeden orgasmus.“

P: „Cože?“

B: „Byla to herečka....“

P: „Kráva.“

...

P: „No, ale já mám ještě jedno jméno... Patricie!“

B: „Patricie byl Radek. Transsexuál. 38 let. Ale ty jsi na to nedošel, protože zde došlo pouze k orální stimulaci tvého pyje.“

P: „Né, doprdele Bože, to není pravda!!!“

B: „Je.“

...

Následovala chvíle ticha, během které Pepek mrzutě šáhl po pivu.

...

B: „Mám veškerou tvou osobní statistiku. Pro zajímavost ti můžu říct pár čísel.“

P: „Ok, jen do toho.“

B: „Snědl jsi 1150 smažených sýrů s hranolkama.“

B: „Celkem 4685 krát jsi masturboval u porna, přičemž jsi stihl vidět úctyhodných 85 216 pornovideí. Z toho jsi stihl vidět 86% všech lesbických videí, která kdy byla natočena, a to je co říct! Vytvořil jsi

tím světový rekord, o kterém se však nikdy nikdo nedozví. Ví to jen Vesmír.“

P: „Wow.“

B: „19857 krát ses rýpal v nose a ve 386 případech jsi ochutnal, co ti nos navařil.“

P: „Pane Bože!“

B: „104 005 krát jsi řekl slovo kurva. Zapičoval sis ve 93 581 případech.“

B: „Tvoje památná věta: ‚Já bych se na to mohl vysrat‘ zazněla v 3556 případech.“

P: „Bože, stop! To je strašně moc informací naráz. Nestíhám to vstřebávat!“

B: „Hochu, nestíháš to vstřebávat, protože máš momentální inteligenci 98. To sice není špatné, ale při mém rychlém chrlení informací chápu, že ti z toho jde hlava kolem. Pokusím se ti nastavit tvoje IQ a tvoje emoční EQ na 138 bodů. Moment.“

...

Chvilé klidu.

V dále, jako by se rozsvítila žárovka.

...

P: „No to je úžasné. Stal se ze mě ekolog, ochránce zvířat, gurmán a miluji vážnou hudbu!“

B: „Ano, ano. Už nechceš střílet vrabce vzduchovkou. A od hraní na táborovou kytaru inklinuješ k houslím.“

P: „Bože, a proč mi rovnou nenavýšíš IQ na milion?“

B: „To by se z tebe stal arogantní, sebestředný intelektuál, který všude byl, všechno zná a od všeho má klíče.“

P: „Ok, díky.“

P: „Bože, jen tak mimochodem, to pivo je vážně boží. Cos tam dal?“

B: „Je v tom boží voda, boží slad, boží chmel a kvasnice z Lídlu.“

P: „Proč z Lídlu?“

B: „V Lídlu mají boží kvasnice, proto.“

P: „Ok, a co teď jako mám dělat, nevím co dřív?!“

BOŽÍ ŽETONY

B: „Můžeš cokoliv až do vyčerpání božích žetonů.“

P: „Cože?“

B: „Boží žetony dostane každý dle zásluh v pozemském životě.“

P: „Cože?“

B: „Za každý dobrý skutek dostaneš určitou sumu žetonů. I za ten špatný.“

P: „Jak jako za špatný? To existuje špatný dobrý skutek?“

B: „To je skutek, který je udělán dobře, ale v mysli je tam vychcanost. Například, když řekneš ženě, že jí to sluší, ale přitom se ti to nelíbí. Nebo když přidržíš výtahové dveře dobíhající dívce s úžasným výstříhem. Ona je ti vděčná, ale ty jsi to přitom udělal jenom proto, aby sis ji mohl potajnu prohlížet a v mysli si přehrávat prasárničky. Těchto typů špatných dobrých skutků jsi mimochodem udělal 5623.“

...

B: „Za špatný dobrý skutek máš žeton. Za dobrý skutek bez očekávání máš 100 žetonů, za ohromující dobrý skutek máš 1000 žetonů a za epický dobrý skutek máš 10 000 žetonů.“

P: „Wow a ohromující dobrý skutek je co?“

B: „To je třeba, když bydlíš v bytě a slyšíš souseda od vedle mlátit svoji ženu. Tak zavoláš policajty a ti to dojedou řešit. A tobě je jasné, že ten soused ví, že jsi to udělal ty, protože se mezi sebou nemáte rádi. A tak riskuješ, že si tě někdy jednou najde a rozbije ti držku. To je ohromující dobrý skutek za 1000.“

P: „Wow, to si pamatuji, ten skutek jsem jednou udělal, když jsem bydlel v Brně na bytě! Mám 1000 žetonů!“

B: „Bohužel ne, Pepku. Byl to dobrý skutek s vychcaností, protože jsi chtěl tu ženu osouložit, až už nebude s tím násilníkem. Takže to máš za 500 žetonů.“

P: „Néé, Bože, to si děláš prdel? Ach jo.“

...

P: „Tak mi alespoň řekni, co je ten epický dobrý skutek.“

B: „To je třeba to, když někomu zachráníš život.“

P: „Aha, tak to jsem nikdy neudělal.“

B: „Ale udělal, Pepku. Akorát jsi o tom nevěděl, tak to máš jen za 5000 žetonů. Jedná se o neúmyslný epický dobrý skutek.

Jednou na základce za tebou došla spolužačka a usmála se na tebe tak, až jsi viděl její rovnátka. Bylo to poprvé, co se s novými rovnátky na někoho usmála, a bála se, že se jí za to vysměješ, což by ještě více podkopalo její již tak slabé sebevědomí. Naštěstí sis zachoval dekorum.

I přes to, že jsi tam viděl zaklíněný kus brambora z odpoledního guláše v kantýně.

Bylo to v době, kdy jsi byl strašný vůl, a smál ses každé kravině.“

P: „No ok, ok, ale pořád tam nevidím ten epický dobrý skutek.“

B: „Této dívce cestou od tebe ten kus brambory vypadl a ta jej spolkla v domnění, že je to „jen“ čep z mandlí, protože byla v tu dobu nachlazená. Poté se v parku před školou dokonale, zářivě a sebevědomě usmála na ředitele školy, který ji začal poctivě učit sexuální výchovu. Nakonec ta dívka utekla z domu, žila tajně